

HŘIŠTĚ JMÉNEM SVĚT

TOMÁŠ JENÍK TRÉNUJE V AMBASSADORS FC A TĚŠÍ SE NA MIMINKO I DO TÁTOVA AUTOSERVISU

Mimořádně výřečný, navíc s darem poutavého vyprávění. Takový je TOMÁŠ JENÍK, jenž před sezonou 2019-20 posílil Ambassadors FC Praha. Hraje ze středu zálohy, odkud na podzim nasázel pět gólů, v první řadě je však trenérem. A to v klubu razícím křesťanské hodnoty zdaleka neobnáší jen rozvoj hráčů po stránce sportovní, možná ještě větší důraz se tu totiž klade na tu lidskou. Jeho profesní život je pevně spjat s automobily a ten osobní s manželkou Denisou, s níž se těší na přírůstek.

Žákovská léta strávil Tomáš Jeník v Poděbradech, poté se přesunul do Mladé Boleslavi. „Vybral jsem si tam střední školu se sportovní třídou pro kluky, kteří se dostanou do kádru Boleslavi. Udělal jsem talentové zkoušky a po půl roce jsem se dostal i do FK,“ vzpomíná s tím, že do ligového áčka se neprobojoval a jeho dalšími štacemi byly Čelákovice, Velim, Kolín a Nymburk.

CESTY SE SPOJILY

Tomu pomohl vykopat třetí ligu, kterou si za něj zahrál. „Ale v tu dobu už jsem trénoval, měl jsem licenci A, pět let jsem v Boleslavi vedl mládež. To máte dvakrát, třikrát týdně tré-nink, k tomu víkendy v čudu, což už se s velkým fotbalem nedalo moc skloubit,“ vypráví. „Trenérům to sice nijak zásadně nevadilo, možná i proto, že jsem patřil k hráčům, kteří velkou měrou přispěli k postupu. Vedení se přesto nelíbily mé časté omluvy spojené s trénováním v Boleslavi,“ popisuje, jak se de facto uzavřela jeho kariéra na vyšší úrovni a on se vrhl pouze na trénování. Po sezoně 2017-18 se rozhodl dát si pauzu od trénování mládeže a v prů-

běhu roku 2018 se stal koučem v Ambassadors FC. Nešlo o narychlo upečenou akci. Naopak, toto angažmá bylo svým způsobem nevyhnutelné. „Spolupráce s nimi se nastartovala vlastně od chvíle, kdy v Česku Amba-

ssadors, čímž nemyslím klub, ale celou organizaci, působí. Díky mému tátovi, který s nimi aktivně spolupracuje, jsem totiž jako dítě byl u jejich vzniku. Poz-ději, když už jsem působil v Boleslavi, jsem jim jezdil pomáhat na jejich dět-ské kempy.“

Do klubu tak vplul zcela přirozeně. „Naše cesty se tak nějak samy spojily. Byl jsem dlouhodobě v kontaktu s vedením a v podstatě jsme se nemuseli zase až tak moc domlouvat na podrobnostech. Bral jsem jako naprostou přirozenost, že jim jdu pomoci, protože

už mám trenérské vzdělání i zkušenosti a trénování mě baví. Navíc je tam vět-šina mladých kluků v dorosteneckém věku, takže jsou ještě tvární.“

VIDĚT ČLOVĚKA

Rodák z Křečkova u Poděbrad potvrzuje, že trénování dětí je ideální přípravou pro koučování dospělých. „Někde jsem četl, a naprosto s tím souhlasím, že hráč bude takový, jaký je jeho trenér. Děti jsou jako houby, nasají všechno, co vidí. Jak dobré, tak špatné návyky. Proto je důležité pracovat s nimi už od počátků, rozvíjet je nejen po fotbalové, ale i po lid-ské stránce, po stránce mezilidských vztahů.“

Vedením mládeže by si podle něj měl projít každý trenér. „Mimo jiné proto, že vás to naučí obrovské trpělivosti, protože děti vyžadují jiný přístup. Je nutné je chválit za maličkosti, krok po kroku,“ vypráví. „Když si to člověk uvědomí, je daleko shovívavější i k chlapům. I je chválí za maličkosti, za jednotlivé činnosti na tréninku.“

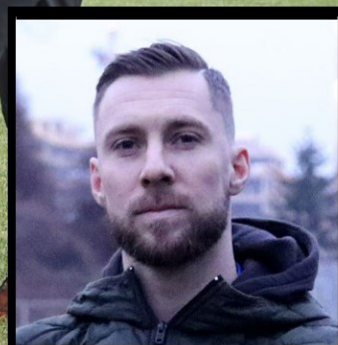
Tento vlídný přístup prý trenéry i ve-dení Ambassadors téměř zaskočil. „Ří-kali mi, že jsem někdy až moc pozitivní. Na to jsem odpovídal: Vy u nich ten dílčí pokrok třeba nevidíte, ale já ano. Vy víte, jak ta a ta věc má vypadat, protože ji znáte. Ale já vím, že ten kluk ji dnes viděl poprvé, a jsem rád už jen za to, že ji chce udělat. A to je ta prů-prava od dětí. Nevidět za fotbalistou jen hráče, ale hlavně člověka, který se učí něco nového.“ ➔

Aula jsou tím, co Tomáše baví a žije zároveň.

Paní Jeníková je velkou fanyinkou Sparty, s fotbalovými doplňky svatby neměla problém.

TOMÁŠ JENÍK

SEN O AKADEMII

V Ambassadors nikdo nikoho nenutí, aby věřil v boha. „Hlavně se snažíme formovat jejich osobnost, prohlubovat hodnoty typu respektu a úcty ke druhému. Klubům, zejména těm top, jde o vytvoření co nejlepšího fotbalového produktu. Což samozřejmě není špatně. Ale už se tolik nestarají o to, jaký je člověk uvnitř. A všichni víme, že 95 procent kluků se fotbalem nikdy žít nebude. Jací tedy pak budou?“ ptá se.

„Tím se vracím k tomu, že každý bude takový, jaký byl jeho trenér. Když je někdo veden k tomu, že musí vyhrát za každou cenu a třeba i někoho zranit nebo potupit, můžou se sklony k takovému jednání přenést i do jeho osobního života. A to přece nejde. Proto razím teorii, že fotbalové hřiště je zmenšený svět,“ nachází přírovnání. „Zažíváte na něm zklamání i radosti, jste na něm sám, ale zároveň s týmem, který symbolizuje rodinu a blízké. Můžete na něm zvládat emoce, tlak, spolupracovat, musíte podat dobrý výkon, aby celek fungoval,“ přemítá, ale jedním dechem dodává, že ani rozvoj sportovního výkonu není v jejich klubu upozaděn.

S Ambassadors souvisí i jeho velký životní sen. „Byl bych hrozně rád, kdyby se nám podařilo vytvořit fotbalovou akademii. Máme obrovské množství dětí, které sice nehrají soutěžní zápasy a fotbal dělají jen pro zábavu, ale milují ho. Jsem přesvědčen, že Ambassadors potenciál na projekt typu vlastní akademie mají.“

SPARŤANKA VS. SLÁVISTA

Nedílnou součástí života Tomáše Jeníka jsou i auta. Nejen proto, že dál bydlí v Mladé Boleslavi přezdívané město automobilů, odkud dojíždí na Aritmu, kde Ambassadors trénují a hrají domácí zápasy. Vystudoval sice obor sportovní a kondiční specialista na VŠ Palestra, ovšem už od dětství se ochomýtal v tátově autoservisu. Tam začal i pracovat.

Momentálně dělá v Boleslavi prodejce autodílů. „Je to o tom, že mi volají zákazníci, kteří potřebují konkrétní ná-

hradní díl. Současně jsem v kontaktu s dodavateli, od nichž mám zboží. Zjednodušeně řečeno je náplní mojí práce sehnat díl, který zákazník požaduje, za co nejlepší cenu a v co největší kvalitě,“ shrnuje.

Už brzy se ovšem vrátí do „hnízda“. „V březnu zase nastupuji do tátova servisu jako přejímací technik. V praxi je to o tom, že ke mně přijede člověk a po-píše mi, jaký má problém s autem. Já odhadnu, o co asi půjde, případně se s autem ještě projedu. Automechanikům pak musím dobře popsat závadu

Věk: 29

Klub: Ambassadors FC Praha

Post: střední záložník, trenér

a zákazníkovi řeknu, že půjde nejspíš o ten a ten problém, a dohodneme se na dalším postupu. Zkrátka určuji první diagnózu.“

Ve staronovém zaměstnání zúročí praxi, kterou nabyl v tom v součas-ném. „Hodně jsem se toho naučil. Jsem v kontaktu s opravdu mnoha servisy a dodavateli, poznal jsem další odvětví automobilového průmyslu, které mi uká-zalo další možnosti. A ty můžu zúročit na nové pracovní pozici,“ vypráví.

Do tátova nymburského servisu bude dál dojíždět z Boleslavi, ale časem se plánuje přiblížit. „S manželkou v dubnu čekáme miminko a boleslavský byt už je nám malý. Ve vesničce blízko Poděbrad je možnost stavby domu, ale ještě to není úplně aktuální.“

Pro úplnost se sluší dodat, že i manželka je vlastně tak trochu „od fochu“, má totiž ráda fotbal. Ovšem co se fandění týče, stojí oba na opačných pólech. „Já jsem slávista, Denisa spar-ťanka. Koneckonců na jednom z prvních rande jsme byli na zápase Evropské ligy Sparty proti Southamptonu. A svatební oznámení jsme měli vyvedené jako vstupenku na derby,“ usmívá se. ■

Respekt, ten v Ambassadors cíl stoprocentně.

